

Х

Йолик и Милена не можеха да разберат защо целият Евектос Свобоен Ублесос се приготвяше трескаво за отбрана. Всичките градове се прибираха под земята, реколтата усилено се събираше, всичко, което можеше да се спаси при евентуална война, се спасяваше.

Вече няколко дена по радиото често чуваха димите “частйеренди рекдлем”, чието значение въобще не разбираха, а когото попитаха, не им отговаряше. Ровиха се из книгите, но речник на разбираем език не намериха.

Явно, че се беше случило нещо, но какво, нашите приятели не знаеха. Тези усиленни подготовки не бяха на добро. По радиото все по-често гърмяха думите “частйеренди рекдлем” и техният тайнствен смисъл плашеше Йолик и Милена.

Един ден при тях дойде човекът, с когото бяха разговаряли по телевизора. Той не започна изведнъж, макар че бе затрупан мигновено с дъжд от въпроси.

- Спокойно, приятели, спокойно! Ако на оня развратен свят се е случило нещо лошо, то на нас трудно би могло. И не само че трудно, но и едва ли би могло.

- Значи се е случило нещо лошо? – извикаха Йолик и Милена.

- Специално на нас не.

- Но все пак на другите хора!

- Да, на другите.

- Какво?!

- Спокойно, приятели, спокойно – както виждате, ние сме живи.

- Но това е осъдително безразличие.

- А нима светът не ни осъди на забрава?

- А защo трябва да си отмъщавате на толкова невинни хора? – разпали се Милена.

- Ние не си отмъщаваме. Ние се пазим. Но Атомният пират върши злодеяния.

- Кой е този “Атомен пират”, да не би да е “Частиренди рекълем”? – запитва Йолик.

- Да, той е.

- А какво върши той?

- Унищoжава градове и хора.

- Боже мой, каква жестокост!

- Да, и ние мислим така, но този развратен свят го заслужава.

- Вашата злоба и безразличието ви са по-жестоки!

- Защо пък! Те сами са го предизвикали.

- Откъде знаете?

- Знаем, защото имаме добро разузнаване. Дори имаме хора и при самия Атомен пират.